

100 eller 200 Mar siden havde en blomstrende Industri, saa var dette netop en af Grundene til, at England anlagde en saa meget stærkere Beskyttelse, fordi det vilde tilintetgøre den hollandske Industri og skabe sig selv en, og det lykkedes, og da det var lykkedes, indførte England Frihandelen. Da jeg hørte det ærede Medlem henvise til 1797 og endnu længere tilbage, tænkte jeg, at nu saa vi at vide, at der den Gang var helt andre Forhold, hvorfor man fandt det nødvendigt at reformere i saakaldet liberal Retning. Vidt efter forklarede det ærede Medlem ogsaa, hvad det var for Tilstande, man levede under, med Dplag i Kjøbenhavn fra Statens Side, under en fuldstændig Statssocialisme, hvor man fordelte til Byerne, hvad de skulde have af Varer, og beordrede dem til hverligere at fordele paa Købmændene, hvad de skulde sælge. Jeg antager derfor, at hvis jeg havde eksisteret i 1797, vilde jeg ogsaa have været af den Mening, at man skulde se at komme bort fra sligt, thi selv om man hylber en Retning, skal man dog ikke overdrive denne sin Hylsning. Selv om jeg har Ret i at kalde Beskyttelsen et Læbælte og sammenligne den med et Hegn om en Have, med et 3 Men højt Plankeværk, forstaar jeg dog saa godt, at naar jeg har en Grund paa 3 □ Men og rejser et 3 Men højt Plankeværk derom, bliver der mørkt og fort inden for, og hverken Dags eller Luft kan komme til. Jeg indser saa godt, at der maa være et vist Forhold mellem Beskyttelsen og det, som den skal beskytte. Jeg finder det i det hele taget uheldigt, at man argumenterer med Standpunkter, der eksisterede for 100 Mar siden.

Jeg vender nu tilbage til det, som jeg tror er den Stands Duffe og Stemning, som denne Lov særlig skal klippe Ringerne paa. Denne Stand har ikke lagt Skjul paa sine Meninger i saa Henseende, da der for et Par Mar siden var Tale om at nedlægge en Toldkommission, efter at samme Stand mente at have faaet et Slags Tilfagn om, at der, efter at det sidste Reformforsøg var mislykkedes, skulde være Ro en Tidlang; skred denne Stand ind, og gennem sin Repræsentation henvendte den sig til Regering og Rigsdag og bad om, at denne Kommission maatte komme til at bestaa af Fagmænd, der sagtyndig kunde undersøge Han-

delens og Industriens Standpunkt og upartistisk vurdere, hvilken Rolle disse Virksomheder spille i det nationale Liv for derefter at afgive en Betænkning, om det var rimeligt at beskytte dem eller svække dem. Man siger i denne Adresse, at man frygter mest af alt for, at Standens Belfærd skulde blive underkastet en politisk Afgørelse, og man siger paa Forhaand, at man paa det bestemteste og mest utvetydige maa protestere mod at blive udbyttet paa den Maade og mod, at ens Interesser skulde stades ved teoretiske Frihandelsargumenter. Det samme, man siger i denne Adresse, gentog man paa de Møder, de samme Organisationer holdt i 1895. Det siges der med stor Bestemthed gennem Formændene, at denne Stand ønsker ikke at gøre sine Livsinteresser til Genstand for parlamentarisk Brispspil, saa at dens Interesser skulde være Smaa penge, hvormed Parterne skulde betale deres Mellemværender, idet det altid er lettere at betale med andres Penge end med sine egne. Adressen udtaler, at hvis et saadant Resultat kommer frem, vil man modsætte sig det med al den Energi, der staar til ens Raadighed. Man fik, hvad man ikke ønskede, nemlig en Kommission, der var parlamentarisk sammensat, og et Resultat, der var politisk, siden Kommissionen delte sig efter de gamle Grænselimit mellem Højre og Venstre. Det eneste Medlem i Kommissionen, der har stillet sig paa et rent sagligt Standpunkt, har ved Slutningen af Betænkningen fundet Anledning til at tage Afstand, idet han siger, at de Indrømmelser, som han har gjort, selv om det var kostbare Indrømmelser, har han gjort for at naa til Enighed, men da han saa, at det slog fuldstændig fejl, tog han i sin Erklæring den Generalafstand, han har taget. Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgfreds (Neergaard) gjorde sig blandt andet megen Umage for at stemple Betænkningen som Højrepolitisk, men jeg tror ikke, at dersom det Standpunkt, som Kommissionens Flertal har indtaget, er Højrepolitisk, Landets industridrivende da ville holde overmaade meget af den Politik, og jeg tror heller ikke, at den Politik afviger saa meget fra Venstrepolitikken. Saa vidt jeg forstaar den Tanke, som ligger bagved, bestaar denne Politik nemlig i at glide noget langsommere ned mod Frihandelen, end Venstrepolitikken